

A portrait of Janez Janša, a middle-aged man with a receding hairline, smiling slightly. He is wearing a dark pinstriped suit jacket, a light blue shirt, and a yellow tie with a small pattern. The background is a blurred indoor setting with windows.

Janez Janša O poroki, Urški in politiki

Z Janezom Janšo smo se pogovarjali sredi zelo napete volilne kampanje, katere smo se dotaknili z nekaj vprašanji, pokomentiral pa je tudi politične in druge izzive, ki Slovenijo še čakajo v bližnji prihodnosti. Izvedeli smo tudi, da so poleg gornišтва in jabolčnega zavitka iz zaročenkinine kuhinje njegova strast knjige. Zadnja, ki ga je navdušila, je biografija rimskega cesarja Avgusta, saj opisuje nekatere značilnosti delovanja rimskega imperija, ki jih po Janševih besedah lahko delno najdemo tudi v Sloveniji, posebej v Evropski uniji. Seveda smo ga povprašali tudi o poroki z njegovo zaročenko Urško Bačovnik.

Predsednik Evropske komisije José Manuel Barroso, predsednik ZDA George W. Bush in predsednik Vlade Republike Slovenije Janez Janša na vrhunskem srečanju med EU in ZDA junija letoš, na Brdu pri Kranju.

1 Kako se spominjate svojega otroštva – kateri je vaš prvi spomin?

Velik trenutek veselja, tam pri treh ali štirih letih, mislim, da se je oče pred božičem ravno vrnil z začasnega dela v Nemčiji. Padal je sneg, vse je bilo nekako praznično in hiša je bila polna veselja. In velika želja, od začetka zavedanja, da bi imel psa. Nekako v istem letu je moralo biti, zbudili so me zjutraj, pred mojo posteljo pa je cvilila majhna pikasta psička.

2 Kakšna je bila vaša mladost? Vas je kaj posebej zaznamovalo?

Moja mladost je bila dokaj trda šola. Živeli smo na majhni kmetiji, kjer je bilo več davkov kot prihodkov od kmetovanja. Mama je delala na njej od jutra do večera, oče je bil zidar s skromno plačo, kar je z občasnimi deli v tujini skušal popraviti, a se ni bistveno poznalo, razen da smo vsake tri leta, ko je odšel za nekaj mesecev na delo v tujino, obnovili del hiše. Na kmetiji sem moral delati od malega. Tako sem že zelo zgodaj spoznal, da mi v življenju pravzaprav ne bo nič podarjenega in je za vse treba garati. Delovne navade so mi privzgojili, in te mi še vedno zelo koristijo. Težko živim samo za en dan, ne da bi imel načrt za naprej in ne da bi kaj pripravil za to, da bo naslednji dan lažji.

3 Kaj vas je zanimalo kot mladostnika, kakšne so bile vaše ambicije? Ste se zanimali za politiko?

Politika me v zgodnji mladosti najprej ni zanimala, me je pa vse drugo. Živel sem na vasi, ni bilo niti televizije in moje edino pravo razvedrilo so bile knjige, ki sem jih bral dolgo v noč. V osnovni šoli sem prebral vse knjige v knjižnici. Knjižničarka mi ni verjela, da sem res vse prebral, ko sem naslednji dan knjige prinesel nazaj, in vedno mi je rekla, da si knjige samo sposojam in gledam slike. Moje želje in ambicije so bile odvisne od tega, kar sem prebiral – ko sem bral znanstveno fantastiko, sem hotel biti astronaut ali znanstvenik. Bral sem knjige o športnikih – in želel sem biti nogometaš. Ko sem bral detektivke, sem hotel biti policist. V mladosti nisem imel trdnega izdelanega cilja, ta je bil odvisen od motivov, ki so v glavnem prihajali od knjig. Te so moja strast, ki sem jo takrat pridobil, in še zdaj težko zaspim, ne da bi prej prebral nekaj strani.

4 Katera je trenutno na vaši nočni omarici?

Na omarici je vedno več knjig, ker vedno berem ne-

kaj knjig hkrati, in zvečer si izberem branje glede na to, koliko imam še energije. Berem pravzaprav vse, od resnih znanstvenih razprav do Johna Le Carreja ali kaj podobnega za sprostitve. Končujem branje Pelandovega Velikega zavezništva, ravnokar pa sem prebral biografijo rimskega cesarja Avgusta, ki je zelo zanimiva glede na to, da opisuje velik del razvoja rimske republike in pozneje cesarstva – opisuje nekatere značilnosti delovanja rimskega imperija, ki jih lahko deloma najdemo tudi v Sloveniji, še posebej v Evropski uniji. Res zelo zanimiva knjiga in žal mi je, da je nisem prebral prej.

5 Kateri je bil ključni trenutek, ko ste se odločili vstopiti v politiko?

Moja aretacija, 31. maja, pred dvajsetimi leti. Sicer sem se že prej v takratni mladinski organizaciji poskušal v politiki, ampak so mi kmalu povedali, da tam ni mesta za tiste, ki bi radi kaj spremenili. Vrgli so me iz službe, mi poslali prvo obtožnico z vojaškega sodišča in moral sem spremeniti poklic. Po obdobju brezposelnosti sem začel z računalništvom in občasno pisal članke za mladinske časopise in biltenne novih družbenih gibanj. Za takratno komunistično oblast je bilo to preveč. Sledila je aretacija, pripor, sojenje in zapor. V zaporu sem sklenil, da se s politikom, če pridem kdaj ven, res ne bom več ukvarjal. Ko si enkrat v samici in imaš veliko časa, delaš bilanco svojega življenja in vidiš, kaj je res pomembno in kaj ni. In med stvarmi, ki so se mi takrat zdele pomembne, politike ni bilo. Vendar se je vse spremenilo, ko sem skupaj z Borštnerjem in Tasičem prišel iz pripora. Videl sem, da je Slovenija spremenjena, in začutil sem odgovornost, hvaležnost in zadolženost do ljudi, ki so protestirali za nas na Roški, in do prijateljev, ki so ustanovili Odbor za varstvo človekovih pravic. Če ne bi bilo njih, tudi mi danes ne bi bil svobodni. Tako sem se ponovno vključil v dogajanja v času slovenske pomladi, potem so prišle volitve, osamosvojitve, vojna za Slovenijo, postal sem predsednik SDS, leta 2004 smo zmagali na volitvah in po dvajsetih letih od nekega sklepa sem še vedno v politiki. Vendar verjamem, da politika ni stvar, ki ji bom zavezan za vse življenje.

6 Kaj pa bi oziroma boste počeli?

Veliko stvari. V življenju sem bil učitelj na gimnaziji, razvojniki v malem računalniškem podjetju, novinar in urednik tednika, očetu sem pomagal zida-

ti hiše, pisal sem knjige in risal načrte za gostinsko opremo. Vsak dan naletim na stvari, ki bi jih raje delal kot to, kar delam zdaj (smeh).

7 S čim se zdaj sproščate?

Moja največja sprostitve so gore. Tudi alpinizem. Prvič zato, ker narava že sama po sebi sprošča, in drugič ker je to aktivnost, ki ne dopušča, da bi se glava ukvarjala s čim drugim. Žal je za obisk gora malo priložnosti, prav tako za golf, ki sem ga zelo rad igral, tako da pride prav tudi kolesarjenje, sprehod ali tek in seveda nogomet.

8 Seveda ne gre brez vprašanja: kdaj bo poroka?

Ko se življenje malo umiri.

9 Ali sicer podpirate 'koruzništvo' ali ste tradicionalist?

Dolgo časa nisem bil. Mogoče sedaj postajam. Poroka je dodatna zaveza, ki lahko prispeva k trdnosti skupnosti dveh, ki se imata rada.

10 Kako vaša zaročenka Urška Bačovnik sprejema vaš poklic?

Če bi vprašali njo, bi vam lahko več povedala. Stopila je v povsem nove okoliščine. Zelo so zahtevne in dobro jih prenaša. Na začetku najine zveze sem ji dejal, da bo ta mandat naporen, da bomo vodili EU in bo ob mojem delu vsaj dve leti zelo malo kvalitetnega časa, ki bi ga lahko preživela skupaj. Bil sem pripravljen zamenjati službo, če bi to želela. Vendar je dejala, da spoštuje moje delo, da me bo podpirala pri njem in ima tudi sama svoj zdravniški poklic, ki je prav tako zahteven in ga ima rada. Zelo pomembno je bilo, da sva čutila podporo tudi pri njenih starših, ki so zlata vredni.

11 Kakšen je vaš tip ženske – kaj občudujete pri svoji partnerki?

Veliko je tega. Najino srečanje se je zgodilo zaradi gora – srečala sva se v posebnem okolju. Takoj vidiš, da nekdo išče nekaj podobnega kot ti. V takem okolju laže najdeš sorodno dušo, če imaš srečo. Njena je nekaj posebnega. Urška je človek, ki zna sanjati. Zaznamovala jo je mladost na kmetiji, kjer si mora človek v odsotnosti vseh možnosti in priložnosti, ki jih nudi mesto, sam v glavi ustvarjati svoj svet in nato trdo delati, da se sanje uresničijo. Ima potenciala, ki se jih niti še ne zaveda popolnoma, vendar vsak dan pridobiva novo samozavest. Na začetku najine zveze sem jo opazoval, ko je sedla v kajak, premagala strah in se spustila prek ene najtežjih brzic na Soči kot pravi profesionalc, še preden sem ji to lahko preprečil. Ko me je prvič spremljala na prireditve, na kateri so bili vsi evropski voditelji s svojimi partnerji, se je znašla, kot da bi bila tam že stotič.

12 Kako pa ocenjujete letošnjo volilno kampanjo in kako jo doživljate?

Kampanja je najtežja doslej, tako negativne kampanje pravzaprav v Sloveniji ni bilo še nikoli. Ne vem, kaj je ljudem, ki so pripravljeni sramotiti ugled države v tujini, samo da bi škodili svoji politični konkurenci. Tudi brez tega je kampanja, ko si v vladi, zelo naporna, gre namreč za dvojno delo, saj mora tudi vlada normalno delovati v predvolilnem času. Vendar pa so kljub temu ti naporu neprimerljivi s prvo polovico leta. Vodenje Evropske unije je vendarle precej večji izziv kot kakršna koli volilna kampanja.

13 Kakšna izkušnja je bila biti na čelu velike evropske skupnosti?

Izjemna. Vodenje polmilijardne skupnosti, če si predsednik vlade dvomilijonske države, predstavlja

ne samo velik izziv, ampak tudi neko povsem novo dimenzijo, in najprej jo moras zapopasti v lastni glavi. Gre za teme, s katerimi se nikoli prej nisi srečal, in kompleksnost vprašanj, ki zelo presegajo to, kar rešujemo v okviru Slovenije. Za to, da država dobro izpelje predsedovanje, je potrebna, tudi v času priprav, izjemna natančnost, treba je spoznati partnerje, ki jih je 26 – vse njihove težave, prednosti, slabosti in morebitne motive za takšne ali drugačne blokade. Samo predsedovanje je le pika na i, prej pa gre za mukotrpno garanje na dosjehih, na določanju priorit, usklajevanju in sodelovanju znotraj tria, ki skupaj pripravi 18-mesečni program, mi smo ga skupaj s Portugalsko in Nemčijo. Tu smo imeli veliko podporo. Skratka, gre za velik in zapleten projekt, posebej če hočeš premakniti naprej najtežja vprašanja. Celotna vlada in več kot 2000 ljudi iz državne uprave je opravilo veliko in zahtevno delo.

☞ Kako pa ste osebno doživljali vodenje Evropske unije?

Tudi na tem nivoju je to resna preizkušnja. Recimo vodenje Evropskega sveta (ES), ki je sestavljen iz predsednikov držav ali vlad vseh sedemindvajsetih držav. Od tega jih je večina precej večjih od Slovenije, nekatere so tudi štiridesetkrat večje od nas. Med njimi so različna odprta vprašanja, tudi stare zame-re. Predsednik ES ima velika pooblastila pri proceduri in pripravi rešitev, za odločitve pa je potrebno soglasje prav vseh držav. Kot predsednik ES sem bil večkrat prisiljen opozarjati, usmerjati razpravo, celo jemati besedo ob predolgih razpravah. Ključni sestanki so neformalni, torej brez kamer, protokola, tolmačev in običajne rutine. Marčevsko zasedanje Evropskega sveta je bilo zelo naporno, govorili smo o varnostnem vidiku energetske politike. Vendar so bile razmere normalne. Junjski Svet pa je bil krizen zaradi referendumskega 'ne' na Irskem. Po šestih urah ob enih ponoči kljub predhodnemu delu še vedno nismo imeli usklajene rešitve. Potrebna so bila bilateralna usklajevanja čez noč, prepričevanje, posvetovanja s prestolnicami. Na koncu smo zaključke uskladili na delovnem zajtrku, kriza je močno uplahnela.

☞ S kakšnim občutkom se ozirate na zadnja štiri leta; bi storili kaj drugače oziroma boste storili kaj drugače, če boste znova dobili mandat?

Mislim, da smo naredili veliko. Ali je to dovolj za še en mandat, pa bodo seveda presodili volivci. Če našejem nekaj konkretnih premikov: Slovenija je od leta 2004 močno zmanjšala brezposelnost in javno porabo, ustvarila presežek v proračunu ter omogočila 35.000 novih delovnih mest. Popravili smo krivico, storjeno upokojujencem, in ponovno uvedli usklajevanje pokojnin s plačami. Ukinili smo davek na izplačane plače. Družinam z več otroki smo omogočili višje davčne olajšave. Zagotovili smo brezplačni vrtec za drugega in vsakega naslednjega otroka. Dija-

kom smo omogočili brezplačni topli obrok. Lansko leto se je v Sloveniji rodilo največ otrok v zadnjih petnajstih letih.

Javne prostore smo očistili cigaretnega dima. Uvedli smo vinjete in ukinili avtomobilske nalepke. Znižali smo notarske tarife in odpravili na stotine birokratskih ovir. Ustanovili smo poseben proračunski sklad za odpravo posledic naravnih nesreč. Ta mandat je bil pravzaprav dejansko krajši, saj je predsedovanje Evropski uniji s pripravami vzelo leto in pol. Doma stvari zaradi tega niso stale, vendar pa se vseh moči ni dalo posvetiti domačim zadevam,

Na dunajskem opernem plesu z Urško

ker predsedovanje terja svoje. Sam sem več kot eno leto preživel na letalu oz. na poteh in v tujini.

Žal mi je, da nismo dokončali decentralizacije, tukaj mislim na ustanovitev pokrajin, saj Slovenija le-te potrebuje za hitrejši razvoj, in to je izziv, ki nas še čaka. Morda bi tukaj naredili korak dlje, če ne bi bilo predsedovanja, saj nam je opozicija ravno v tem času odtegnila dvotretjinsko podporo in ni bilo dovolj časa, da bi se poskušali z usklajevanji.

☞ Kateri so še drugi politični izzivi, tako zunanji kot notranji, ki nas čakajo v bližnji prihodnosti?

Ključni notranji izziv bo nadaljevanje sedanjega tempa razvoja in gospodarske rasti ter pravičnejša delitev ustvarjenega ter na tej podlagi odpravljanje revščine. Slovenija je sposobna še v času življenja naše generacije zagotoviti blaginjo za vse. Dosegli smo razvojno stopnjo, ko ni več nobene real-

ne potrebe, da je dvesto tisoč ljudi revnih. Z gospodarskim razvojem, dodatnim šolanjem in ustvarjanjem novih kvalitetnih delovnih mest lahko tudi teh nekaj odstotkov brezposelnih dobi dobro plačano delo. Lahko zagotovimo pogoje za višje plače, pokojnine in štipendije. Z davčnimi olajšavami bomo omogočili večjo udeležbo delavcev pri dobičku. Hkrati bo hiter gospodarski razvoj omogočil dovolj sredstev, da bomo lahko bolj pomagali tudi tistim, ki si sami ne morejo, torej socialno ogroženim brez njihove krivde, invalidom, prizadetim in prikrajšanim zaradi različnih okoliščin. Zago-

tovili bomo pomoč za socialno šibke mlade družine pri reševanju stanovanjskega problema. Zagotovili bomo prostor v vrtcih za vse otroke drugega starostnega obdobja. Ustanovili bomo poseben štipendijski sklad za deficitarne poklice. Razvili bomo učinkovit sistem zdravljenja na domu za starejše. Uvedli bomo brezplačno šolo varne vožnje za nove voznike. Znižali bomo odvetniške tarife.

Dodatni izziv doma je tudi končanje infrastrukture. Slovenija kljub vsem zapletom in težavam dokončuje izgradnjo avtocestnega križa, naslednja faza je posodobitev državnih cest, saj je približno tretjina Slovenije povezana z nekvalitetnimi cestami, in te ceste so tudi nevarne, saj je na njih preveč nesreč. To bo terjalo veliko vlaganja v prihodnosti, enako kot modernizacija železniške infrastrukture. Medtem pa bo zunanji politični izziv v prihodnjih letih urejanje odprtih vprašanj s Hrvaško in vodenje Sveta Evrope, organizacije, ki je širša od EU in vključuje vse evropske države, ukvarja pa se predvsem z zaščito človekovih pravic in razvojem demokracije. Slovenija bo prvič predsedovala tej organizaciji. Z razpoznavnostjo, ki smo jo dobili na čelu EU, lahko bistveno več naredimo tudi za nacionalni interes v evropskih institucijah, saj zdaj natančno vemo, kako stvari tečejo, in imamo ljudi, ki so usposobljeni, nekateri so tudi že nastopili službe v evropskih institucijah, tako da bo bistveno lažje. Priložnosti so velike, ena znotraj teh je kvaliteta

in učinkovita poraba evropskih sredstev, ki jih bo do leta 2013 na voljo več kot 4 milijarde evrov. Tokrat Slovenija prvič dobiva denar od zunaj, saj smo do zdaj vedno dajali, bodisi na Dunaj, Beograd ali s Primorske npr. v Rim. Zdaj bomo prvič nekaj dobili od drugod, in to je treba dobro naložiti.

☞ Kaj pa na 'mehkem' področju?

Tukaj nas čaka predvsem zasuk miselnosti v smislu, da se ne bomo v solah in drugod usposabljali zgolj za pridobivanje čim več znanja, ampak tudi za uporabo tega. Potreben bo prehod na kreativnost, ki še šepa. In potreben bo večji poudarek na vrednotah, kot so svoboda, solidarnost, poštenje, domoljubnost. Menim, da je to ključna točka, na kateri se bo določal tempo našega razvoja, saj ima Slovenija od t. i. strateških surovin predvsem človeški kapital.

☞ Se bomo torej nehali ukvarjati s preteklostjo

in začeli gledati v prihodnost? Je možna volilna kampanja brez opredelitev do preteklosti?

Seveda je. Kulturni boj in opredeljevanje do preteklosti ni ključna tema, ker od tega ni odvisno, kako bomo živeli v prihodnje. V ospredju morajo biti razvojna vprašanja. Ko pa gre za preteklost, je v našem skupnem interesu, da poudarjamo in proslavljamo tiste dogodke iz naše zgodovine, ki so nas združevali, ne tistih, ki so nas ločevali.

0 Katera oseba iz vašega štaba vam je najbližja in je za vas nepogrešljiva?

Lahko bi jih izpostavil več. Slovenska demokratska stranka je za slovenske razmere zelo velika. V teh tednih je članstvo naraslo že skoraj do številke trideset tisoč. Še posebej po tem zadnjem poskusu diskreditacije s pomočjo tujine vpis v SDS močno narašča. Volilni štab je velik in z veliko izkušenj, področja so kompleksna. Imamo zelo kvalitetno kandidatno listo za državni zbor. Glede na to, da smo se usmerili v razvojno kampanjo oziroma afirmacijo našega programa za prihodnost, je delo razdeljeno, saj je samo na programu delalo več kot tisoč ljudi. Ta afirmacija je osredotočena na ekipo, ki je tudi naš predlog za sestavo prihodnje vlade. Menim, da ponujamo preizkušeno in zelo dobro ekipo in sama kampanja, kot že rečeno, v letošnjem letu za nas ni edini velik izziv. Zelo velik je že za nami, to je bilo predsedovanje EU.

0 Je za strokovnjake pomembna politična usmerjenost, bi jo bili za koga pripravljene sprejdati?

Ozko politično seveda da, vrednostno oziroma etično pa ne. Ker znanje lahko služi dobremu, lahko pa služi tudi zlu. Tudi vrhunski znanstvenik mora imeti visoko osebno etiko, saj je sicer lahko njegovo znanje z njegovo privolitvijo uporabljeno, da se dela škoda. Na naši listi kandidira veliko ljudi, ki niso člani naše stranke, tudi v predlogu za prihodnjo vlado jih je več, ki niso člani stranke, in tudi sedaj je v kvoti, ki jo ima v vladi oz. koaliciji SDS skoraj polovica ministrov, ki niso člani stranke. Kriterij, ko sem spraševal sposobne ljudi, če bi šli v vlado, je bil, ali so pripravljene delati za dobro Slovenije. Brez tega motiva namreč ne gre, plače ministrov so bile tudi v času predsedovanja nižje od plač srednjega kadra v podjetjih.

0 Katere pa so te etične vrednote, ki so pomembne?

Ključna je sposobnost ločevanja, kaj je prav in kaj narobe. Pri vseh pomembnih dilemah ta ločnica obstaja in človek mora biti sposoben takega ločevanja. Tudi v družbi mora obstajati ozračje, kjer se ve,

Predsednik Evropskega parlamenta Hans Gert Poettering, predsednik Vlade Republike Slovenije Janez Janša ter predsednik Evropske komisije Jose Manuel Barroso na slovesnosti ob obeležitvi 60. obletnice haaškega kongresa, Den Haag, Nizozemska 24.5.2008.

kaj je prav in kaj narobe. Če tega splošnega vedenja ni, imaš lahko še tako veliko zakonov in predpisov, pa nič ne bo zares dobro delovalo. Zakon je le norma, ki pa ne deluje, če v družbi niso vzpostavljene neke vrednote. Pomembna je pravičnost, posebej tisti, ki imajo v rokah neko družbeno moč, morajo vedeti, kaj s svojimi ukrepi lahko povzročijo, zato morajo biti ti ukrepi sorazmerni. Enako pomembna je solidarnost, kar pomeni, da ni vedno tako, da je v ospredju le tisti, ki je najuspešnejši in najmočnejši, ampak so upoštevani tudi tisti, ki si sami ne morejo pomagati. Treba je zagotavljati enake izhodiščne možnosti, da imajo vsi enake možnosti za šolanje in za uspeh v življenju, ne glede na to, kje so rojeni: v Ljubljani, Brkinih ali na Kozjanskem. Tega pri nas še ni, in to je izziv za prihodnost. Danes so razlike v standardu med osrednjo Slovenijo in dobro polovico slovenskih pokrajin prevelike, tudi zato potrebujemo decentralizacijo. Ta merila so zelo pomembna in tukaj gre za nekaj, česar posameznik ne dobi s šolskim spričevalom, ampak je odraz njegovega odraščanja, družine, družbe in osebne rasti. Pomembno se mi zdi, da mnenjski voditelji, torej tisti, ki vplivajo na javno mnenje, pomagajo ustvarjati ozračje, kjer se ve, kaj je prav in kaj narobe.

0 Kako glede na zgoraj naštetete vrednote ocenjujete trenutno ozračje v državi?

Stanje v Sloveniji je boljše, kot se večinoma prikazuje. Na splošno se mi zdi, da je vrednot v povprečju bistveno več v Sloveniji kot pri ljudeh, ki prek dnevnega časopisja skušajo ustvarjati neko virtualno resničnost. Šele ko greš v svet in vi-

diš, kako nate gledajo drugi, in vidiš, kako živijo in kako so urejene druge družbe, lahko realno primerjaš. Vsi, ki so prišli k nam v času predsedovanja, in tukaj ne gre za ljudi brez izkušenj, ki ne bi bili sposobni primerjati, so poleg tega, da so hvalili gospodarski razvoj in naravne lepote, omenjali predvsem, da so se v Sloveniji počutili lepo sprejeto in varno. Zvečer so šli na sprehod po Ljubljani ali Kranju ali Bledu in se niso počutili ogroženo. Nekateri so uporabili slikovite izraze, na primer ameriški predsednik, ki je rekel, da smo košček nebes. A tudi tisti, ki so govorili v običajnem jeziku, so dejali, da je Slovenija kraj, kjer bi z veseljem živeli. To je priznanje, ki kaže, da se Slovenci niti ne zavedamo tega, kar imamo, da je treba včasih pogledati izza lastnih plotov, da lahko primerjaš. Seveda pa imamo še težave – dejstvo, da 11 odstotkov prebivalstva v Sloveniji živi pod pragom revščine, priča o tem, da nas čaka še veliko dela.

0 Napisali ste več knjig in veliko člankov – se boste s pisanjem še ukvarjali, boste morda popisali svoje izkušnje na slovenskem in evropskem političnem vrhu?

Z veseljem bi popisal čas priprav in vodenja EU, imam tudi nekaj sprotnih zapiskov. Žal jih nisem začel delati od samega začetka, kot npr. predsednik Evropske komisije José Manuel Barroso. Z njim sva veliko potovala skupaj in on je vsak večer natančno popisal vse, kar se mu je čez dan zgodilo, ne glede na to, ali je delavnik končal ob enajsti uri dopoldne ali ob eni uri ponoči. To dela že več kot dvajset let in ima dvesto zvezkov zapiskov. **0.braz**

OSEBNA IZKAZNICA

Najljubša knjiga?

Ženska, ki je našla svoj glas, Katarina, pav in jezuit, Devetsto, Dezele iz stekla.

Najljubši igralec in film?

Nicole Kidman in Jack Nicholson. Pianist, Petelinji zajtrk, Reševanje vojaka Ryana, Kdo neki tam poje ...

Zadnja gledališka predstava, ki vas je navdušila?

Lahka konjenica.

So vam dela katerega slikarja posebej všeč?

Jana Vizjak je pred dvajsetimi leti ustvarila sliko s svetopisemskim motivom – Smrt Mara-

ta. To sliko mi je podarila pred nekaj leti, prej sploh nisem vedel, da obstaja. Ko jo gledam, vidim posebno povezanost v mislih v tistih časih, ko sem bil zaprt in nisem vedel, kaj se dogaja zunaj, tisti, ki so bili zunaj, pa niso vedeli, kaj se dogaja v zaporu. Vizjakova je takrat ustvarila veliko mojstrovino. Ko sem videl sliko, sem takoj vedel, da je natančno čutila, kaj se je dogajalo z mano v samici. Med našimi sodobnimi slikarji zelo cenim tudi Bernika, Tršarja, Kovačiča, Zvesta.

Vaš hobi?

Gorništvost, če je to hobi.

Najljubša hrana in pijača?

Jabolčni zavitek iz Urškine kuhinje in voda iz iz-

vira pod Rombonom.

Vaša najljubša barva?

Modra in rumena. Rumena, ker je to barva sonca in večnosti, ter modra, ker je barva neba, neskončnosti, prihodnosti, morja.

Najlepši kraj na svetu?

Dolina Soče.

Za kateri športni klub navijate?

Nekoč sem navijal za Olimpijo, bil sem bil velik oboževalec nogometa in nisem izpustil nobene tekme, zadnja leta pa se je tudi nogomet izgubil v časovnih zankah. Celotno od zadnjega prvenstva nisem gledal nobene tekme, razen finala na Dunaju, kjer sem bil po službeni dolžnosti kot predsednik Evropskega sveta.

Koliko časa namenite spanju?

Kolikor le morem, šest ur je že veliko.